

Jeg håber, I alle nu har lært, hvordan livet i isolation er

CORONA

SHAKIRA KASIGWA, BEBOER PÅ SJÆLSMARK

FOLK PÅ SJÆLSMARK er bange for at gå udenfor under coronaen, selv for at gå i kantinen. Næsten alle bliver på deres værelser. For børnene er det nyt, og de holder sig inde, bange for at lege udenfor. Men det er ikke nyt for mig. Jeg har været isoleret i lang tid, i mange år.

Jeg hedder Shakira Kasigwa. Jeg bor på Sjælsmark, og jeg kommer fra Den Demokratiske Republik Congo. Det danske politi har forsøgt at deportere mig og min søn to gange, og to gange har jeg været i Ellebæk-fængslet med mit barn, i 2011 og igen i 2012. Jeg blev deporteret til mit hjemland, ledsaget af fire politibetjente, men da jeg landede, blev jeg afvist af myndighederne og blev nødt til at rejse tilbage til Danmark.

Hvis coronavirussen kommer i omløb her på Sjælsmark, er der ikke noget, vi kan gøre ved det. Vi er tæt sammenstuvet.

De har lige overført en fyr fra Sandholmlejren her til Sjælsmark. På hans dør har de hængt et skilt, der viser, at han har symptomer på corona, og de har sagt, at vi skal holde afstand til ham. Per-

sonalet kontrollerer ham, så ingen kan tale med ham. Ingen kan spørge ham om noget. I går prøvede jeg at tale med ham for at finde ud af, hvad der foregik, mens han sad ved vinduet for at få lidt frisk luft. I dag fik han at vide, at hvis han tager kontakt til nogen, bliver han arresteret. Vagterne truer og stresser ham meget.

Hvis det er rigtigt, at denne fyr har corona, er der en stor fejl, at de har placeret ham blandt familierne. De burde tænke på børnene. Der er mange bygninger her, der er længere væk fra børnefamilierne.

“
Jeres fængsel er jeres eget hjem med køleskab, tv, snacks og mad, I selv vælger. Den luksus har jeg ikke i mit fængsel

virussen har bare gjort det værre.

Det er ikke folk i asyllejrene, der har bragt coronavirus til Danmark. I årevis har I nægtet mig som flygtning at gå ud, at rejse, at arbejde - hvordan kan det så

være mig, der har bragt corona til landet? I har lukket min grænse, I har ødelagt mit liv - i stedet for at behandle mig som et menneske har I sat mig og min søn i fængsel.

DEN KARANTÆNE, I lever med nu, minder en lille smule om den måde, mennesker i asyllejrene har levet på i årevis. Jeres fængsel er bare jeres eget hjem med køleskab, tv, snacks og mad, I selv vælger at bestille eller lave. Den luksus har jeg ikke i mit fængsel. Alligevel minder vores situationer nu mere om hinanden.

Hvordan føles det at skulle holde sig indendørs på begrænset plads og ikke at kunne gå udenfor?

Hvordan føles det at jeres børn ikke kan gå i rigtig skole?

Græder jeres børn sommetider og kræver at få mad eller at få dit eller dat, men I kan ikke gå ud og købe det?

I det mindste lader det til, at alle er lidt mere lige i forhold til corona. Jeg synes, den danske befolkning burde tage ved lære af det, de gennemgår nu. Måske kan de gøre det klart for politikerne, at børn har været begrænset og tortureret i årevis på Sjælsmark.

Jeg håber, I har lært noget. Jeg tror, I bliver nødt til at lære, for indtil nu lader det ikke til, at I har lært noget. For vi sidder stadig fast her.